

Sähkösanomat

40 v. juhlanumero

Alaston historiikki

Huikkea juhlavuosinäyttely

Vuosijuhlaraportti

Jaakko-Petterin etikettipalsta

Puheenjohtajalta >>

Tättärättättättää...

Nyt alkaa 40-vuotisjuhlavuosi lähen-
tyä loppuaan, mutta
kaikki ei suinkaan ole
vielä ohi. Vuoden aika-
na on ollut jos jonkin-
moista tapahtumaa,
kuten vuosijuhlat Mu-
seokeskus Vapriikissa,
koripallo-ottelu TARA-
Kla vastaan ja 40-

vuotishistoriikin julkaisu, joista voit lukea lisää
loppu puolen lehdestä, jos et ole päässyt osallis-
tumaan tai ihan vaan muistin virkistämiseksi.

Myös oma urakkani killan keulahahmona
alkaa olla ohi ja uusi puheenjohtaja hyppää suu-
riin saappaisiini. Tosin ne on vaan kokoa 41, mut-

ta jollekin töppöjalalle nekin voi olla suuret :)
Vuosi on ollut antoisa, vaikka jouduinkin moneen
tukalaan tilanteeseen, muun muassa kirjoittaes-
sani näitä Sähkösanomien puheenjohtajan pals-
toja ja joutuessani historiikin julkaisemistilaisuu-
dessa ja vuosijuhlissa pitämään puhetta. Mutta ei
se mitään, niistä on kuitenkin selvitty kuten myös
kunnallisvaaleista ja USA:n presidentin vaaleista.

Kun lehti ilmestyy, on meillekin valittu uusi
raati ensi vuodelle. Itse en enää kokoonpanoon
kuulu, sillä pitää sitä antaa nuoremmille tilaa toi-
mia. On siis vanhojen kähmyjen aika siirtyä ke-
sälaitumille parempien ruohojen perässä :)

Kiitos tästä vuodesta ja tervetuloa pikkujou-
luihin!

Tina

VACON
DRIVEN BY DRIVES

**OLE KUNNIAANHIMOINEN,
USKO ITSEESI.**

Maailma on täynnä perässähiittäjiä. Älä ole yksi
heistä! Löydä oma intohimosi ja anna sen ohjata
sinua. Niin mekin teimme kun perustimme
Vaconin. Voidaksemme suunnitella, kehittää ja
tarjota AC-käyttöä kaikkialle maailmaan. Meitä
ajaa eteenpäin intohimo - niin pitäisi sinuakin.
Tästä enemmän osoitteessa vacon.fi

WWW.VACON.COM

Julkaisija

Sähkökilta
Korkeakoulunkatu 3
33720 Tampere
skilta@tut.fi
<http://skilta.cc.tut.fi>

Päätoimittaja

Minna Leivo

Toimituskunta

Skillan raati ja toimarit

Tekninen assistentti

Ossi Alapiha

Kuvat

Aleksi Rinta-Kauppila
skiltalaiset

Painopaikka

Domus Print Oy

Asiasisältö

<i>Puheenjohtajan palsta</i>	2
<i>Juhlapuhe</i>	4
<i>Pääkirjoitus</i>	6
<i>Fuksivastaavien tervehdys</i>	6
<i>Tiedotusvastaavan palsta</i>	7
<i>Skiltagallup</i>	8
<i>Minnan palsta</i>	9
<i>Marian palsta</i>	9
<i>Juhlavuosinäyttely</i>	10
<i>Kiihkeä korispeli</i>	11
<i>Historiikin syntytarina</i>	12
<i>40-vuotisjuhlat</i>	14
<i>Jaakko-Petterin palsta</i>	16
<i>Sähköinen biisikilpailu</i>	17
<i>Askartelupage</i>	18
<i>International news</i>	19

TT (tilannetaju)
Siika
Turskanperkausmättö

Joululaulut
Yleissivistys
POP

Sähkökilta v.

1968-2008

Juhlapuhe

Tampereen Sähkölaitoksen toimitusjohtaja, dosentti Veli-Pekka Nurmen juhlapuhe TTY:n Sähkökillan 40-vuotisjuhlissa 16.2.2008

Arvoisa juhlijan killan puheenjohtaja, hyvä juhlaväki

Tuntuu erityisen hienolta olla tänään juhlimassa Sähkökillan täyttässä pyöreitä. Tampereen teknillinen yliopisto, tai korkeakoulu, joksi sitä minun opiskeluaikanani kutsuttiin, on minulle henkilökohtaisesti hyvin tärkeä ja läheinen. Opinnot Hervannassa ovat paljolti muokanneet meistä sellaisia kuin olemme ja mahdollistaneet meille uramme.

Juhliminen tällaisen parisataapäisen kollegajoukon kanssa hermistää muistelemaan menneitä. Omat kokemukseni opintojen alusta olivat mieliin painuvat. Olin kirjoittanut vahvan ällän pitkästä matikasta. Myös fysiikka ja kemia olivat sujuneet erinomaisesti reaalikokeessa. Tällöin sitä luuli osaavansa jotain. En tiedä tehtiinkö se tarkoituksellisesti, vai tapahtuiko se vahingossa hyvin, mutta nämä luulot karistettiin ensimmäisten viikkojen aikana. Silloin oli vielä apulaisprofessoreja.

Alussa meidän liki jokapäiväiseksi ystäväksemme koululla tuli matematiikan apulaisprofessori jonka luennot olivat jotain ihan muuta kuin lukiomatikkaa. Luentosalissa kuului liki konkreettisesti läiskähdyksiä, kun minä ja monet muut putosimme maan pinnalle. Olimme polleana hyvin menneiden ylioppilas-kirjoitusten jälkeen ja suvun toivoina aloittaneet tekniikan opinnot alan korkeimmassa oppilaitoksessa. Oli karua havaita, että sitä ei helposti osaakaan kaikkea. No, siitä se sitten vähitellen... Asennetta ja nöyryyttä se vaati. Tieto lisäsi tuskaa. Kirjaimellisesti.

Sähkötekniikan opiskelu oli jo pari kolmekymmentä vuotta sitten tekniikan opintojen aatelia. Aloitelllessani opintojani TTKK:ssa 80-luvun alkupuoliskolla ja pohtiessani pääainevaihtoehtoja, kiersi sähköteekkarien keskuudessa juttu: digitaali- ja tietokonetekniikkaa opiskelleilla on valmistuttuaan niin hienot hommat, että he käyttävät töissään valkoisia hanskoja,

elektroniikkaa opiskelleilla taas on niin hienot työt, että he pukeutuvat töissään valkoisiin haalareihin, mutta sähkövoimatekniikkaa opiskelleilla taas on valmistuttuaan niin komiat hommat, että he käyttävät työssään valkoista mersua. Tästä voitte päätellä minä valitsin suuntautumisvaihtoehdokseni. Mikä kiinnostasi eniten valkoiset hanskat, haalarit vai mersu?

Mikä on opinnoissa ja opiskelijaelämässä tärkeää? Lyhyesti sen voisi kiteyttää siihen, että opiskeluajan tarkoitus on valmistaa opiskelija työelämään ja elämään. Ammattiosaamisen lisäksi työelämässä on nykyisin todella tärkeää hallita vuorovaikutustaidot ja tulla toimeen erilaisten ihmisten kanssa myös painetilanteissa. Kiltatoiminta on oleellinen osa tällaiseen valmentamisessa. Kiltta-aktiivit pääsevät opiskelukaan harjoittelemaan oikeiden asioiden parissa junailua ja vastuunottoa. Kilttaoiminta ei ole hyödyllistä vain aktiiveille, vaan killat järjestävät tärkeää ajanvietettä myös perusjäsenilleen. Jotta opiskeluaika sujuisi hyvin, pitää olla muutakin järkevää tekemistä kuin vain opiskelu. Sähkökilta on koko olemassaolonsa ajan tehnyt tässä suhteessa hienoa työtä.

Opiskeluaika on hyvin tärkeää koko loppuelämän ja työelämän kannalta myös siinä mielessä, että opiskeluaikana luodaan ne perusverkostot, joiden varassa seilataan eteenpäin. Opiskelutovereiden kanssa syntyy sellaisia siteitä ja ystävyysuhteita, jotka eivät katkea. Oleellinen osa verkostoitumista on myös se, että työelämässä on paljon helpompi soittaa kaverille, jonka kanssa on hikoillut fuksina samojen labrojen kanssa kuin ihan vieraille.

Suomalainen yliopistomaailma on parhaillaan suuren myllerryksen keskellä. Pääkaupunkiseudulle puuhataan kovalla tohinalla ja suurella rahalla innovaatioyliopistoa. Hanke sisältää sen minusta kovin ongelmallisen ajatuksen, että suurempi on aina kauniimpi ja parempi. TTY taas on valinnut toisenlaisen tien. Siellä on juuri toteutettu varsin tarkoituksenmukaisen kuuloinen tiedekuntauudistus, jossa on synnytetty mm. uusi tieto- ja sähkötekniikan tiedekunta. Yliopisto ei havittele sulautumista jonkun muun kanssa,

vaan kehittää yhteistyötä erityisesti Sisä-Suomen yliopistojen kanssa tavoitteenaan allianssi näiden välille. Samalla TTY:ssä on kehitteillä aivan uudenlaista yhteistyötä keskeisten toimijoiden kanssa tärkeillä tutkimusalueilla. TTY on koko olemassaolonsa ajan ollut innovatiivinen toimija, joka on aina tehnyt omat ratkaisunsa ja pärjännyt.

TTY on ollut ja on tärkeä asia myös Tampereelle ja Pirkanmaalle. Teknisen yliopiston myötä tänne on syntynyt sellaista taloudellista toimeliaisuutta, joka olisi ilman yliopistoa jäänyt syntymättä. Yli neljäkymmentä vuotta on merkittävä aika. Paljon on saatu aikaan. Tästä kaikki TTY:n parissa toimineet ansaitsevat aidon tunnustuksen.

TTY ja sen sähkötekniikan koulutusohjelma on aina ollut sellainen, että sitä ei ole tarvinnut hävetä. Rintarottingilla on pystynyt kertomaan missä on opiskellut. Tämä näkyy sitä, että meikäläisiä on melkoisesti hyvin vaativilla paikoilla.

Käytännössä opiskelu TTY:llä on mahdollistanut hyvin erilaiset urapolut. Tyypillisten insinööriammattien lisäksi tamperelaiset tekniikan opinnot ovat avanneet mahdollisuuksia hyvin erilaisiin urapolkuihin. Muutama vuosi sitten totesimme tämän konkreettisesti, kun juttelin kahden muun entisen TTKK:lla opiskelleen diplomi-insinöörin kanssa. Minä olin virkapuku päällä korkea pelastustoimen virkamies, yksi oli suuren kaupungin henkilöstöjohtaja ja kolmas merkittävän seurakuntayhtymän hallintojohtaja. Saman totesimme joitain viikkoja sitten puhelimesta erään opiskelukaverini kanssa, joka on nykyisin ammatiltaan vedonvälittäjä. Ja tienaa muuten hyvin!

Sähkötekniikan eri muodot ovat meille tänään täällä juhlivalle väelle tärkeä yhdistävä tekijä. Sähköstä on tullut viimeisen parin vuosikymmenen aikana sellainen perushyödyke, että ilman sitä lähes kaiken toiminnan ylläpitäminen menee mahdottomaksi. Niin asuminen, asioiminen, liikkuminen, työnteko ja harrastaminenkin menevät mahdottomiksi, jos sähkö puuttuvat. Siksi alamme osaajat ovat tärkeässä roo-

lissa vietäessä yhteiskuntaamme eteenpäin kehityksessä.

Vaikka 40 vuotta on melko pitkä aika, niin meillä on siinäkin mielessä hieno tilanne, että suurin osa tamperelaisista sähköteekkareista kautta aikojen on vielä työelämässä. Juhlivan Sähkökillan ensimmäinen puheenjohtajakin sieltä vuodelta 1968 on tänään täällä mukana.

Vuodet vierivät ja ikää karttuu. Se perusteekkari meissä ei kuitenkaan muutu juuri mihinkään. Vanhempien huomaa oikeastaan vain omien lasten kasvamisesta. Minulle itselleni ensimmäinen hyvin konkreettinen pudotus maan pinnalle tapahtui joitain vuosia sitten luennoissani TTY:llä. Minulla oli aamuluento isossa Sähkötalon salissa. Toista sataa minulle entuudestaan tuntemattomia kolmos-neloskurssin teekkareita. Luentosali oli sattumalta se sama, jossa olin viettänyt merkittävän ajan matematiikan luennoilla talvella 83-84. Tästä minulle tuli vähän nostalginen olo ja kerroin opintojen alusta esitellessäni itseni. Ajatukseni oli sanoa, että näin lähes viime kevään ylioppilaana siitä ei ole kauaa, kun olin itse luennolla. Väki oivalsi sanomani ja eturivissä istunut teekkari-poika pyysi puheenvuoroa. Kysyin mikä mieltä painaa, niin hän vastasi viiltävästi: niin luennoitsijaa saattaa kiinnostaa tieto että niin minä kuin suurin osa muistakin läsnäolijoista olemme syntyneet vuonna 1984. Että se siitä sitten. Sielu käy edelleen rippiskoulua, mutta ruumis vissiin vähän ravistuu.

Tänään juhlitaan, mutta toivon puhtia ja jakamista kaikille nykyisille ja tuleville kiltaktiiveille. Toivotan vielä kerran onnea ja menestystä juhlivalle Sähkökillalle sekä erityisesti kaikkea hyvää teille hyvä juhlayleisö.

Päätoimittajalta >>

Sähköilta halusi suoltaa ulos tämänköisen *asianumeron* vielä tähän juhluvuoden loppuun. Joskaan artikkelien uutisarvo ei välttämättä ole hätkähdyttävän korkea, yritämmekin kalastaa arvokkuutta edes toteuttamalla julkaisun värillisenä. Tästä lehdestä voi lukea palstoja sarjassa ja rinnan eri raatilaisilta ja toimareilta, jotka kilpaa summailevat menestyksekkään juhluvuoden tapahtumia ja visioivat tulevaisuudennäkymiä.

Juhlavuosi on nyt juhlistettu, ja edessä siintää harmaa arki piristävällä lamalla höystettynä. Surua ja murhetta tarjoilee myös hiljattain uutisoitu tragedia huippurokkarin ruokamyrkytyksestä. Lovex-orkesterin kitaristi Vivian kun on joutunut jättämään oman keikkansa sairastumisensa takia väliin! Tässä kaamosmasennuksen kuopassa onkin innostava hetki miettiä esimerkiksi omia ainekokonaisuusvalintojaan. Mitä opiskelisin, jotta saisin töitä ja rahaa? Melko sama, lukeeko lääketieteellistä tekniikkaa vai elektroniikkaa, kun yrityksillä menee heikosti eikä kukaan kuitenkaan saa töitä. Onnellinen tulevaisuus olisi käsillä, jos lähtisi Kolumbiaan kasvattamaan kokaiinia tai Somalian rannikolle merirosvoilemaan. Tai no, ainakin ilmat olisi mukavan lämpimät.

Laman aikana harrastusten merkitys korostuu. Jokainen ihminen tarvitsee harrastuksen. Harrastus säteilee ihmisen arkeen kivasti ja tuo sisältöä elämään, toteaa Juhani Kontiovaarakin Huomenta Ihmiset -ohjelmassaan Pasilassa. Onkin mukavaa, että koulu tarjoilee virikkeellisiä harrastuksia asiapitoisten kurssien ohella.

Itse tasapainotan arkeani harrastamalla kulttuuria, juhlimista ja autourheilua. Hiljattain lähdin pelottomasti kaksin Kaisan kanssa koRKin James Bond -sitseille edustamaan Skiltaa. Vaikka koRK ikävästi eristikin minut juhlasalin perimmäiseen nurkkaan ja eri päähän pöytää kuin Kaisan, selvisimme silti kunnialla sitseistä. Odotan innolla myös esiintymistäni Remmi-Teamin kanssa Ennätystehtaan studiokuvauksissa. Rataosuuden ja Suomen alhaisimman polttoaineenkulutuksen ennätysyrityksen kuvasimmekin jo elokuussa, kun ajoin uutta ajokiamme Nokialla kisoissa.

Rakas harrastukseni on ollut myös lehdentaitto. Luulin viime vuoden jälkeen, etten enää taittais Sähkösanomia, mutta kuinka sain kuin sainkin tämän juhlanumeron päätoimituksen ja taiton ihan ikiomaksi työksi. Hukkaanhan visuaalinen osaamiseni menisi jos en olisi kynsin hampain taisellut tästä kunniasta.

//MinnaL. <kalkkuna93>

Fuksivastaavilta >>

Arvoisat ensimmäisen vuoden opiskelijat,

Ensimmäiset fuksit saapuivat TTY:lle, silloiselle TTKK:lle, jo yli 40 vuotta sitten. Silloin nykyinen yliopistomme oli vielä varsin laajentumaton, ja kiltuja oli tuolloin vain TARAKI, Sähköilta ja KoRK. Nämä aikansa pioneirit ovat raivanneet teille tien, kehittäneet ja tutkineet, yrittäneet ja oppineet, jotta te voisitte nyt nauttia mitä monipuolisimmista tekniikan opinnoista.

Nyt 40 vuotta myöhemmin te fuksit kuljette näiden edeltävijöiden jalanjäljissä samaa tuskaiselta tuntuva taivalta. Vaan ei syytä pelkoon; kuten edeltäjännekin myös te pystytte valmistumaan ajansaatossa. Olkaa ylpeitä juuristamme, olkaa rohkeita! Mikään vastoinkäyminen ei voi teitä pysäyttää!

Onnea ja menestystä tulevaisuuteen!

T: *Henri ja Kerttu*

Skillan puolella ei ole koskaan ollut ikkunaa, joten KoRK antoi sellaisen Skillalle 40-vuotislahjaksi, jotta aurinko paistaisi meidänkin kiltamme. Lahjan mukana toimitettiin myös ikkunanpesuaine.

Valitettavasti tässä hiljattain korkkilaiset hakivat ikkunan takaisin. Ikkunanpesuaine meille jäi, joten palautimme sen KoRKille heidän James Bond -sitseillä 41-vuotislahjaksi, kun emme itse olisi sillä enää mitään tehneet.

Kuvassa vielä valoisa ja viihtyisä lukunurkka

Tiedotusvastaavan turinoita >>

Juhlavuosi lähestyy loppuaan, monia tapahtumia 40-vuotisen historian kunniaksi järjestetty, mutta kaikki hyvä päättyy aikaan. Olennainen osa Skillan historian kulkua on oman kiltalehden julkaisu, joka tapahtui ensimmäisen kerran vuonna 1975.

Silloisen julkaisun nimi oli "Sähkösanoma", josta on päästy nykyisin käytettävään muotoon. Tämä vuosi ei siis varsinaisesti ole Sähkösanomien juhluvuosi, kuten nokkelimmat saattavat tajuta, mutta mikäpä olisi hienompaa kuin juhlistaa päättyvää juhluvuotta erikoisnumerolla joka kokoaa vuoden tärkeimpiä asioita samojen kansien sisälle.

Erityisesti haluan mainita artikkelin 40-vuotishistoriikin kokoamisesta, verrattuna Sähkösanomien tekoon tuo homma vaati tunteja monikymmenkertaisen määrän. Suuri kiitos kaikille historiikin teossa mukana olleille!

Mutta mitä tuo tullessaan tulevaisuus, ja kuinka Sähkösanomien tarina jatkuu? Painetun median ystävät voivat huokaista helpotuksesta, sillä Sähkösanomat on olennainen osa killan tiedotusta ja tarjontaa, täytyyhän jokaisella itseään kunnioittavalla killalla olla oma lehti. Oma osani tiedotuksesta päättyy virallisilta osin vuodenvaihteessa siirtyessäni hoitamaan Skillan Emännän pestiä, voi olla että pääsette silti nauttimaan kirjallisista tai kuvallisista tuotoksistani myös tulevissa Sähkösanomien numeroissa. Suuri haave oli toteuttaa Neverending Storylle jatkoa, tämä projekti jäi harmikseni toteuttamatta tälle vuodelle, mutta haastan tällä kirjoituksella uuden Tiedotusvastaavamme hoitamaan Sakarin seikkailun jatkumaan ensi vuonna, ehkäpä saamme nähdä tarinan jatkuvan jo vuoden ensimmäisessä numerossa.

-tiedotusvastaavanne ossi "i fail again" alapiha

NOKIA

SKILTA Gallup

Kymysykset:

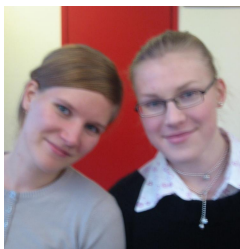
1. Mitä opiskelet?
2. Mikä on Skillan merkitys yhteiskunnalle?
3. Mitä tekisit ilman Skiltaa?
4. Kuvaile Skiltaa kolmella toimintaverbillä

5. Suurin ero 40-vuotiaalla ja 50-vuotiaalla Skilalla? (eli tulevaisuudennäkymät 10 vuoden päässä)

Haastattelijoina Skillan renkipojat, Ville Tuominen ja Antti Supponen

Elisa Nyström ja Liisa Naskali

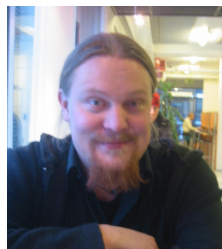
1. Teknisuonnontieteen fukseja
2. Hienot haalarimerkit, vilkku, ...
3. Hiukkanen olisi vienyt kiltahuoneen tai ottanut sen kakkoshuoneeksi
4. Sininen, ahdistelee, sitten sinertää
5. Suurempi, leveämpi, liilampi

Elisalta ja Liisalta terkkuja Anulle ja Onnea Skillalle (jäyniä luvassa)

Tuomo Hyvönen

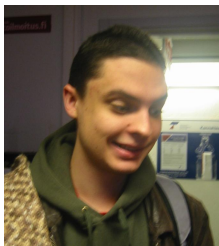
1. Fysiikka
2. Teekkariyhteiskunnalle jonkinmoinen... (grillibileet)
3. Juoksisin kalliolta alas
4. Avulias, nylkyttävä, hyödyllinen
5. Toivottavasti muuttumaton

Pitäkää fukseista huolta, kaikista

Joel Erkkänen

1. Kone
2. Ei mitään
3. En tiedä, en kai mitään, elämä olisi varmaan köyhää
4. Kutista, kasvattaa karvaa, kurista
5. Isompi juhlavuosinäyttely, jota jäynäämme entistä enemmän

Hurlum hei!

Klaus Breitholtz

1. Sähköfuksi
2. Se on varmaan erittäin suuri
3. Menisin KorKille
4. Laiskahko, kuuma, kaunis/tiukka
5. Vanhempi. Kласu on huolestunut vilkun tulevaisuudesta sekä ikkunalaudan kaljojen kohtalosta

Renkipojat on söpöjä

Jaakko Murtomäki

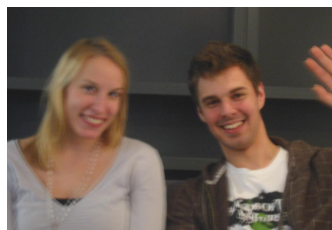
1. Koneensuunnittelu
2. Tuottaa hupia seb:n jäsenille ja tekee heidät onnellisemmiksi
3. Varmaankin naulaisin arkkua
4. Ryyppäys, juominen, humaltuminen
5. Skilta on uusiut tilansa suurempiin, mahdollisesti _tuplasti_ excuja

Terveisiä kaikille jotka tuntee mut!

Riikka Merikoski ja Niklas Nikkanen

1. Materiaalitekniikan fuksi
2. Excut lisää rytmijuoman vaihtuvuutta, yhdistää rapioituneet, ei syrji
3. Niklas: en olisi liikuntavastaava, Riikka: en voisi lukea Reginaa
4. Toimiva, sähkökkä, massiivinen
5. Kiltahuoneella enemmän krääsää, skillassa on keittiö, Skilta voittaa Tarakin koripallossa

Niklas pyytää uutta haalarimerkkiä

Toimitus hämmästelee fuksien ja teekkareiden heikkoa sanaluokkien tuntemusta

Minnan oma palsta

Aivan aluksi haluan kiittää kaikkia äänestäjiä... Ei kannata turhaan pelästyä, sillä Sähkökillan vuoden 2009 puheenjohtaja ei ole Jutta Urpilainen, vaikka minulla vaaleat hiukset onkin. Muuta yhteistä meillä ei sitten olekaan.

Minua pyydettiin pohtimaan, millaiset ovat Skillan tulevaisuuden näkymät ja mihin suuntaan kil-

tamme on kehittymässä.

Skilta on ennen kaikkea jäseniään varten olemassa, sillä ilman heitä olisi turha järjestää tapahtumia tai pitää myyntipäivystystä kiltahuoneella. Myöskään ilman fuksitoimintaa ei Skillalla olisi tulevaisuutta, koska kilta kasvattaa fukseista kunnon sähköteekareita, jotka jatkavat toimintaa. Ilman jäseniä tai jatku-moa Skilta ei tarvitse raatia hoitamaan asioitaan, joten minullakaan ei olisi muuta tekemistä ensi vuonna kuin opiskella. Kuinka tylsää se olisi?

Tulevaisuudessa voi olla, että fukseja ei tulekaan enää TTY:lle koulutusohjelmittain, vaan fuksi tulee johonkin koulumme viidestä eri tiedekunnasta. Killan kannalta tämä tarkoittaisi sitä, ettei olisikaan enää selkeästi Skillan fukseja. Tämä taas johtaisi siihen, ettei Skillalla olisi sen tarvitsemaa jatkuvuutta. Voikin olla, että tällaisessa tilanteessa tulisi viisi isoa kilttaa, joihin fuksit liittyisivät. Jos näin kävisi, ei olisi enää Sähkökilttaa, ei sähkösinisiä haalareita, eikä sitä tuttua kiltahuonetta, johon tulla joka aamu ja josta lähteä joka ilta. Moni asia muuttuisi, mutta fukseista kumminkin kasvatettaisiin kunnon teekareita, jotka sitten jatkaisivat perinteiden viemistä eteenpäin.

Asiat kehittyvät eikä Skillassakaan tehdä asioita enää samalla tavalla kuin 1970-luvulla. Jos Skillan historia kiinnostaa, niin myyntipäivystyksessä on vielä myytävänä Sähkökillan 40-vuotis historiikkeja.

Toivon todella, että meillä on vielä jatkossakin Sähkökilta, jotta voimme toisen 40 vuoden päästä tehdä 80-vuotis historiikkia, ja olla ylpeitä siitä, miten sähkötekniikan osaajat ovat kehittyneet sinä aikana. Skillan toimintaa voidaan onneksi parantaa pienillä asioilla ilman, että tarvitsee yhdistyä muiden tiedekunnan kiltojen kanssa. Skillan asioita hoidetaan hyvin jo tälläkin hetkellä, mutta aina voi hieman parantaa, mitä aiomme tehdä ensi vuonna raadin 2009 kanssa.

Minna Niittymäki

Skillan puheenjohtaja 2009

Mainosmyynti

Sähkökillan hallituksen jäsenten yhteiset ponnistukset vuosijuhlien järjestelyiden parissa mahdollistivat kyseisen juhlan toteutumisen. Monia tunteja vietettiin kokoustellen ja viilaten juhlien yksityiskohtia. Yksinään raadin ja toimareiden avuin juhlia ei kuitenkaan saatu aikaiseksi, vaan tärkeänä osatekijänä olivat lukuisat sponsorimme.

Ennen kuin yrityksiin otettiin yhteyttä mahdollisen yhteistyöhalukkuuden toivossa, oli linjattava erilaiset sponsorointimahdollisuudet. Yhdeksi vaihtoehdoksi muotoutui esimerkiksi mainospaikan ostaminen tästä kyseisestä juh-lavuosijulkaisusta. Muita vaihtoehtoja oli mm. mainospaikat historiikissa ja käsiohjelmassa sekä snapsikaadon tarjoaminen pääjuhlassa. Normaalisti kiltamme ihastuttava pr-emäntä Hanna hoiti tällaisia yhteistyösuhteita yritysten kanssa, mutta Hannan ahertaessa historiikin kimpussa päätimme yhteistuumin hieman keventää hänen taakkaansa.

Sovimme, että jokaisella olisi velvollisuus ottaa yhteyttä muutamaan yritykseen ja tarjota heille mahdollisuutta hankkia näkyvyyttä 40-vuotisjuhliemme välityksellä. Kyseessä on kuitenkin oli pyöreät ikävuodet ja arvokkaat juhlat, oli vieraiden joukossa paljon arvovaltaista väkeä, jolloin mahdolliset mainokset piirtyisivät myös muidenkin kuin perusteekareiden verkkokalvoille.

Toinen toistamme potkien ryhdyimme hommiin. Vaikka puhelimeen tarttuminen sekä myyntinaisen ja -miehen roolin omaksuminen vaati hieman ryhdistäytymistä, saimme kuitenkin hankittua vanhojen lisäksi paljon uusia yhteistyökumppaneita sponsoroimaan vuosijuhliamme. Yllätyimme positiivisesti siitä, kuinka moni yritys lähti mielellään mukaan tukemaan juhlia, ja suuri kiitos juhlien toteutumisesta kuuluu täten siis myös heille.

Maria

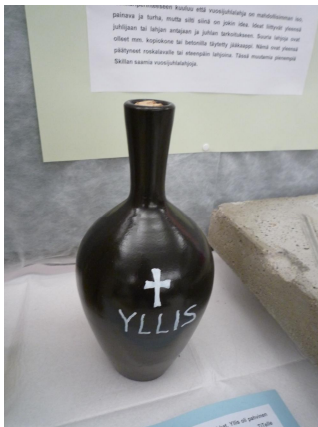
Juhlavuosinäyttely

Juhlavuoden huipentumaksi suunnitelimme ja toteutimme näyttelyn sähkötalon yläaulaan. Näyttely kesti muutaman viikon, jolloin opiskelijat pääsivät ihastelemaan näyttelyämme. Näyttelyä suunnitelimme koko juhluvuoden ajan ja näyttelyn oli tarkoitus olla yksi juhluvuoden kohokohdista sekä päättää samalla 40 v. – juhlavuosi.

Näyttelystä löytyi mm. neljäkymmenen vuoden taivalle kerääntyneitä juhlavuosilahjoja, kuvia, opiskelumateriaalia, haalarimerkkejä, urheiluvälineitä, lyhyitä kertomuksia sähköteekkarien ja –fuksien teekkarielämästä sekä tietenkin juhluvuoden alussa julkaistu Sähkökillan historiikki. Seuraavaksi näyttelyssä muutamasta esillä olleesta esineestä kerrottu tarina.

Fuksien jokavuotiseen vastaanottamiseen kuuluu paljon perinteitä. Näyttelyssä kerrottiin niistä seuraavanlaisesti: ”Fuksien paimentaminen on jo kiltamme alkuajoista ollut yksi sen päätehtävistä. Alkujaan fukseja opastivat niin kutsutut Isot veljet, jotka vastasivat nykypäivän tutoreita. 1969-1979 raadissa vaikutti koulutusvastaava, jonka tehtävä oli sähköosaston uusien opiskelijoiden vastaanoton käytännön järjestelyt. Vuosina 1979-1991 näistä tehtävistä huolehti killan isäntä. Siitä eteenpäin fuksikapteeni/sähköpaimen-akseli on huolehtinut fuksien aktiivisista killan toimintaan erilaisten vain fukseille suunnattujen tapahtumien kautta. Tällaisia ovat mm. fuksiexcu, fuksisuunnistus sekä mystistäkin mystisempi fuksivala. Lisäksi killan fukseista kasataan syksyllä haalari- ja biletiimi, joista ensimmäisen harteilla lepää fuksiemme sähkönsinisten edustusasujen hankinta. Keväällä taas fuksien härwelitiimi kasaa perinteisesti härwelin jota ylpeänä kannetaan wa-

puun päivän kulkueessa fuksien jäynätiimin jäynän sauttamalla sijoituksella.”

Yksi hienoimmista vuosilahjoista oli muovinen kassakaappi. Lahjasta oli näin kirjoitettu: ”Tämä hieno kassakaappi on nimeltään Aatu. Nimensä se sai isomman kaverinsa Eetun jalanjälkiä seuraten. Aatu tuli Skiltaan Otarniemen SIK ry:n lahjana 39-vuotisjuhlilla. Se on ollut ahkerassa käytössä sen jälkeen, mm. kiltojen sitseillä 2007 siellä oli tallessa Skillan toimijoiden aarteita.”

Kun mä kuolen, pylväsmuuntajani saat.

Kun mä kuolen, pylväsmuuntajani saat.

Tuolla taivaan pehmoilla en oo niitä enää vailla.

Kun mä kuolen, pylväsmuuntajani saat.

Mainittakoon myös Ylliksen tuhkut: ”Tähän mystiseen pulloon on säilytetty Ylliksen tuhkut. Yllis oli pahvinen versio eräästä tieteenharjoittajasta, joka toimitettiin TiTelle vuosijuhlahajaksi. Yllikselle kävi huonosti TiTeläisten käsittelyssä, joten Skilta sai 39-vuotislahjaksi Ylliksen jäännökset.”

Näyttelyssä oli esillä myös Skillasta löytyvää myyntisälää, kuten prujuja, haalarimerkkejä, coolereita ja tyylikkää Skillan juhluvuoden logolla kaiverrettuja snapsilaseja.

Juhlavuoden näyttelystä tuli todella upean, sinisen sekä sähköisen näköinen. Kiitoksia kaikille suunnittelijoille sekä toteuttajille.

Sanna Eklund

Der Basketball

Perinteitä kunnioittaen ja Skillan 40-vuotisjuhlan kunniaksi pelattiin Tamppiareenalla 30 vuoden tauon jälkeen kuuluisa Skilta – Taraki koripallo-ottelu

Edellisestä kerrasta olikin hurahtanut jo tovi ja sen oli päässyt rakentajakilta voittamaan. Skilta lähtikin näikäisenä hakemaan Tarakin päänahkaa viimekertaisen tappion jäljiltä. Tarakilla olikin jo ennen ottelua ennakkosuosikin paineet, joten lähtökohdat suosivat jo silloin joukkuettamme.

Otteluun ilmoittautuneita innokkaita pelaajia oli molemmin puolin runsaasti, joten liikuntavastaavat pääsivät rauhassa juonimaan pelisuunnitelmiaan. Skillan taktiikka oli jo saunaillassa (taisi olla vaihtositseillä) mietitty: kova liike ja tuomarien lahjonta.

1. Erä

Voi samperi! Skillan miehistö oli jo ennen peliä kutistunut 12 pelaajasta kahdeksaan, mutta onneksi kapteenina toiminut Jenni Koljander loi joukkueeseemme uskoa ja vastustajaamme pelkoa kovalla tsempauksella. Voitto olisi varmasti meidän!

Peli alkoi, ja samalla selvisi, että vastapuolella olikin jotain puoliammattilaisia pelaamassa, jotka veivätkin Tarakin neljän pisteen etumatkalle. Onneksi jokainen meistä tiesi pelisuunnitelman sekä tehtävänsä kentällä (kirjoittajalla: pelin häirintä ja virheiden ottaminen). Heikon alun jälkeen Skilta sai pelistä kiinni ja kiri eroa kiinni.

Vähäpisteisen ja tiukan kamppailun jälkeen erätauolle lähdettiin tasatilanteessa 7-7.

2. Erä

Toisen erän alku oli tiukkaa puolustustaistelua molemmin puolin, mutta Skilta rynnisti paremmalla pelillä niukkaakin parinpisteen johtoon. Liekö ollut taitoa vai Jennin ilkeiden ilmeiden ansioita.

Johto kuitenkin menetettiin kirjoittajan käyttäessä lauantai-iltaisia askelkuvioita ja vetäen naamalleen kesken hyökkäyksen. Taraki pääsi niskan päälle ja karkasi johtoon. Takaa-ajo alkoi liian myöhään ja pillinvihellys tarkoitti Skillalle kirvelevää tappiota.

Taraki oli jälleen parempi pistein 15-13.

Kiitos kaikille Skillan joukkueeseen osallistuneille sekä Taraki:lle hienosta pelistä! 30 vuoden päästä sitten uudestaan ja jälkipolville vinkkinä: Muistakaa lahjoa tuomarit paremmin.

Niklas Nikkanen

Alaston historiikki

Noniin. Kuten varmasti tiedätte, vuoden 2008 aikana on tapahtunut paljon maailmaa mullistavia asioita. Kouluampumisten määrä on räjähtänyt kasvuun, USA:ssa valittiin ensimmäistä kertaa hyvin rustettunut presidentti, Suomessa oli jälleen kunnallisvaalit ja yksi Skillan hallituksen vanha jäärä aivopestiin vihdoin irkkaamaan. Yksi vuoden maailmanlaajuisesti merkittävimmistä tapahtumista oli Sähkökillan 40-vuotissynttärät. Huhut myös kertovat, että tämän kunniaksi julkaistiin jonkinmoinen Sähkökillan historiaa käsittelevä opus. Monelle saattaa ehkä tulla yllätyksenä, mutta tämä on huhu, joka todellakin pitää paikkaansa. 8.2.2008, Sähkökillan virallisena syntymäpäivänä, julkaistiin teos, jonka menekki on lähestulkoon hiponut pilviä.

Mistä tämä kirjanen ylipäättään sai alkunsa? No ideasta. Ideasta, että koska Sähkökillan historiaa ei ole vielä koskaan dokumentoitu kahden väliin, olisi nyt jo aika. Alun perin hommaa lähti hoitamaan erillinen historiikkitoimikunta, joka ei kuitenkaan yrityksistä huolimatta oikein ottanut tulta alleen. Joulukuussa 2007 oltiinkin jo aika tavara pöksyssä asian kanssa, kun juttuja ei ollut, ja jo parit tarinadedikset olivat viuhahtaneet ohi kuin alastomat lappeen Rantalaiset Oulun teekkaritalolla. Onneksi nohevasta hallituksestamme kuitenkin löytyi henkilöitä, jotka päättivät ottaa projektin harteilleen. Tässä vaiheessa kenelläkään heistä ei vielä ollut havaintoa, kuinka paljon sitä tavaraa oli todellisuudessa jo ehtinyt lrahtaa pöksyyn..

Projekti aloitettiin metsästäväällä vanhoja puhiksia ja muita Skiltatoiminnassa mukana aktiivisesti pyörintä. Kaikki vanhat puhikset paikallistettiin, mistä päin maailmaa sitten löytyivätkin, ja kohta juttuja suorastaan tulvi allekirjoittaneen sähköpostiin. Vanhoja pöykkyjä kahlattiin läpi hyvin useana iltana ja myös kaikki säilyneet Sähkösanomat koluttiin antaumuksella läpi. Vanhat toimijat lähettelivät myös hyvin innokkaasti erinäistä kuvamateriaalia – niin hyvän kuin vähän paremmankin maun rajoissa – ja pikkuhiljaa kasassa alkoi olla materiaalia, josta saattoi jo jonkinmoista lätyä alkaa kasaamaan. Tuolloin suunnitelma oli vielä koota

vajaa 100-sivuinen, pehmeäkantinen paketti. Näistä lähtökohdista homma siis sai alkunsa.

Taitto. No, mitäs siitä. Olihan se aika kokemus. Me hölmöt kuvittelimme, että yhden viikonlopun pakeruksella teoksemme saattaisi olla painokunnossa. Mutta kuten varmasti jokainen tietää, kaikki ei aina suju niin kuin elokuvissa. Että sankari saa naisen ja pahis kuolee, maailma pelastuu viime hetkillä tuholta ja historiikkeja syntyy kuin kaneja kanitarhassa. Leikkaaliimaa-askartele – periaatteella osittain taitettu kirja vei monelta ihmiseltä tenttiviikon (arvatkaa monessako tentissä tuli käytyä.. niin, we fail!) verran aikaa (käytettiinhan me tietty ihan taitto-ohjelmaakin, kunhan jutut oli saatu erinäisten ihmisten muisteloista kasattua yhtenäisiksi tarinoiksi, ei me nyt sentään ihan appareita olla..). Muutama meistä asui koululla tuon viikon, osa nukkui, osa ei. Takaraivossa hakkasi koko ajan lähestyvä deadline. Kirja kun oli saatava painoon, jotta se saataisiin synttäripäivänä julkaistua. Allekirjoittanut muistaa nukahtaneensa vahvaan istuma-asentoon kesken erään tarinan oikoluvun. Valvottuhan siinä oli. Anteeksi vaan taittovereille, toivottavasti en kuorsannut tai kuolannut ihan kamalasti.. Kilta oli parina päivänä täysin suljettu jäsenistöltä, kun paperilappusia oli levitelty pitkin kiltahuonetta ja taittajat sen näköisiä ja hajuisia kaikesta valvomisesta, ettei päivänvaloon olisi kehdannut tuoda.

Voi voi voi, kuinka monta kertaa kaikki tarinan oikoluettiin ja kahlattiin läpi yhä uudelleen ja uudelleen. Korjattiin virheitä ja paranneltiin muotoa. Kirjan sisällölliselle asulle oli jo aiemmin vedetty jonkinlaiset raamit, mutta tuokin tarkentui vasta sen taittoviikon aikana. Lukuja lisättiin sen mukaan, kun huomattiin, että meillä lähän on ainekset tarinaan. Sisällysluettelo muotoutui vasta sisällön muotoutuessa. Kirjan lopullinen ulkoasuakin tarkentui vasta tuon taittoviikon aikana. Kuten aikaisemmin jo mainitsin, tarkoitus oli tehdä vähän pienempi kirja, mitä loppujen lopuksi tuli ulos. Siinä vaiheessa kun huomattiin, että sponseja oli hommattu enemmän kuin uskottiin saavammekaan, alkoivat tavoitteetkin kasvaa.

Taittoporukan määrä killassa vaihteli kahdesta

reiluun kymmeneen. Innokkaita tekijöitä onneksi riitti, kiitos vielä kerran kaikille taittoon osallistuneille. Hikeä, verta ja kyöneleitä vuodatettiin, mutta kirja saatiin ajallaan painon. Lähtökohta tosiaan oli vajaa 100-sivuinen, pehmeäkantinen historiikki – ulos painosta tuli A4-kokoinen, yli 150-sivuinen, kovakantinen teos.

Sähkökillan historiikki julkaistiin 8.2.2008 juhlallisin menoin. Julkaisu tapahtui Päätalon kattosaunalla. Paikalla olivat muun muassa silloinen rehtori, Jarl-Thure Eriksson, Tampereen Sähkölaitoksen toimitusjohtaja Veli-Pekka Nurmi, sekä sähkötekniikan osaston henkilökuntaa. Myös killoilta oli kutsuttu edustajia paikalle. Naposteltavaa oli tarjolla, sekä tietysti skumppaa. Tuntuipa taittoporukalle maistuvan kohtuullisen hyvin tuo kupliva.. olihan se ansaittua.

Mitpä tuosta projektista sitten jäi käteen? No aivan älyttömän hieno historiikki! Niin hieno, että jokaisen tekemiseen osallistuneen tulee olla ylpeä. Olihan projekti etenkin taittaneelle porukalle todella rankka, mutta nyt kun teosta katsoo, oli se kaikki sen arvoista. (Allekirjoittaneen täytyy tunnustaa, että uskaltautui ensimmäisen kerran julkaripäivän jälkeen avaamaan kyseisen kirjan vasta pari viikkoa sitten..). Mentiinhän

siinä vähän perse edellä puuhun, tavara oli jo pöksyssä kun kiipeämään lähdettiin, mutta kunnialla projektista selvittiin. Hankalaa se oli aloittaa ihan tyhjästä – vastaavaa ei tosiaan ole koskaan Sähkökillan historiassa tehty. Vaikka ideoita haettiin muiden kiltojen, sekä yo-kunnan historiikeista, haluttiin teoksesta silti omannäköinen ja 40-vuotisen historian arvoon sopiva. Projekti jouduttiin toteuttamaan aivan liian nopealla aikataululla: joulukuussa 2007 pistettiin täysi tohina pystyyn ja tammi-helmikuun vaihteessa kirja meni painoon. Ei siis ihme, jos pieniä stressipuuskia oli havaittavissa, julkaisupäivästä kun haluttiin pitää kiinni. Mutta allekirjoittaneen mielestä projektissa onnistuttiin paremmin kuin hyvin. Kiitos vielä kerran kaikille mukana olleille (ja anteeks..). Ohessa vielä kiitossanat, jotka ovat luettavissa myös historiikista. Ja vielä, rakkaat, nuoret ja vanhemmatkin sähköteekkarit, jotka teette tulevaisuudessa 50-vuotishistoriikkia: kysykää hyvät ihmiset neuvoa kirjan tekemiseen! :)

Tuotosta voi ostaa Sähkökillasta maagiseen 8 € hintaan!

Hanna-Mari Pekkala

Kiitokset

”Tuhansia töitä, valvottuja öitä”, näihin sanoihin tiivistyy tämä alkuvuoden 2008 historiikkiprojekti. Vastavaa ei ole Sähkökillan historiassa aikaisemmin tehty, joten nollasta oli lähdettävä liikkeelle. Voisin oikeastaan verrata tämän historiikin tekemistä Sähkökillan perustamiseen. Alkuun ei ollut vielä selvää, mitä tässä oikein oltiin tekemässä. Alkustarttia lähdettiin hakemaan muiden kiltojen ja ylioppilaskunnan historiikeista. Halusimme kuitenkin tehdä omannäköisen teoksen, joten taas oltiin lähtöpisteessä. Alkuun tosiaan oli hankalaa, mutta hämmennyksen väistyttyä suunnitelma historiikin sisällöstä selkiytyi, ja innostus kasvoi: pääsimme luomaan jotain aivan uutta!

Ja täytyy sanoa, että hienoa jälkeä saatiin aikaan – niin Sähkökillan perustamisessa kuin historiikissakin. Sähkökillalla on värikästä historiaa jo 40 vuoden ajalta, ja aikojen saatossa tämä lähes keski-ikäinen kiltta on löytänyt oman paikkansa korkeakoulun, ja myöhemmin yliopistoympäristössä. Neljänkymmeneen vuoteen mahtuu tuhansia miehiä ja naisia, jotka ovat joskus löytäneet tiensä sähkötekniikan koulutusohjelmalle ja tätä kautta Sähkökillan kiltahuoneelle. Juuri heidän muistonsa ovat olleet tämän teoksen lähtökohta – ovathan he luoneet perinteet, joita me nyt tämän teoksen avulla haluamme viedä eteenpäin tuleville sähköteekkaripolville.

Ensimmäisenä haluan siis kiittää kaikkia niitä, jotka ovat muistojansa lahjoittaneet historiikin toimituskunnan käyttöön. Juuri näiden kertomusten avulla historiikkiin puhallettiin sen henki. Omia kokemuksiaan kertoivat lukuisat vanhat puheenjohtajat, kunniajäsenet, sekä kiltta-aktiivit vuosien varsilta. Erityiskiitok-

set haluan esittää Leo Suomalle, Pekka Siltalalle, Pekka Ahlqvistille, Heikki Wilénille, Timo Raitalaaksolle ja Mari Marjamäelle, jotka erittäin aktiivisesti vastailivat tarkentavia kysymyksiä koskeviin sähköposteihini. Jokaisen luvun otsikkosivulla on mainittu muistelmiin osallistujat, kiitos heille kaikille.

Seuraavaksi kiitokset ansaitsee koko toimituskunta, erityisesti Kati Kivijärvi, Tiina Koivunen, Minna Niitymäki, Antti Pajunen, Ossi Alapiha, Antti Partanen, Sanna Eklund, Henriikka Rinne, Maria Seppälä, Kaisa Kurenniemi sekä Riku Keski-Keturi, joka taiteili historiikille mahtavat kannet. Todella iso kiitos myös muille taittoon osallistuneille, ilman koko porukan toimintaa, en tässä nyt esittäisi kiitoksia.

Kiitoksissa ei ole myöskään syytä unohtaa yhteistyökumppaneitamme, jotka osaltaan mahdollistivat tämän teoksen syntymisen. Kiitos seuraaville tahoille: ABB Oy, Nokia Oyj, Nokia Siemens Networks Oy, Maemolle, Eltel Networks Oy, Elcon Solutions Oy, Elektroskandia Oy, Tampereen Sähkölaitos, Draka NK Cables Oy, Oy VR-Rata Ab, Vacon Oyj, Fingrid Oyj, TEK, Sähköosasto, TTYT sekä Metso Minerals Oy.

Mutta ennen kaikkea suurin kiitos kaikille Tampereen sähköteekkarille vuosien varrella. Ilman teidän komelluksianne ja tukeanne emme olisi päässeet näin pitkälle ja koko projekti olisi jäänyt tekemättä

Kiittäen,

päätöimittäjä Hanna-Mari Pekkala

Sähkökillan 40-vuotisvuosijuhla

Pönötyksen ja railakkaan sitsailun välimaastossa...

Helmikuun 16. päivä koitti tänä vuonna tavanomaista juhlavammissa tunnelmissa, olihan aika juhlistaa Sähkökillan 40-vuotista taivalta asiaankuuluvien menoin. Skiltalaiseen tapaan luvassa oli juhlintaa pitkälle seuraavaan päivään, mutta kukaan ei vielä tuolloin tiennyt mitä kaikkea oli luvassa.

Juhliminen alkoi sellomusiikin säestämänä kutsuvieraiden kokoontuessa cocktail-tilaisuuteen TTY:n edustustiloihin. Kokkareilla nähtiin monia mielenkiintoisia lahjanluovutuksia, joiden jälkeen siirryttiin odottamaan kuljetusta pääjuhlaan. Kuljetustekniset järjestelyt jouduttiin tekemään uu-

delleen siinä vaiheessa, kun vieraat olivat puoli tuntia odottaneet. Kuljetus päädyttiin hoitamaan loppujen lopuksi takseilla, puheenjohtajan vinguttaessa visaa pääjuhlapaikalla.

Pääjuhlapaikalle Vapriikkiin saavuttaessa oli kaikki mahdollinen aikataulun liukumavara käytetty jo moneen kertaan kuljetusteknisiin järjestelyihin. Onneksi Vapriikin ammattitaitoinen henkilökunta omasi loistavaa pelisilmää ja avasi baarin, jotta juhlakansalle ei tulisi tylsää odotellessa. Tämän seurauksena suoraan pääjuhlaankin tulleet vieraat olivat mukavissa tunnelmissa kun pääjuhla vihdoinkin pääsi alkamaan ja vältyttiin turhalta pönötämiseltä.

Pääjuhlan ohjelma kulki varsin perinteisissä

merkeissä: alkutervehdysten, puheiden ja uusien kunniajäsenten julkistuksen kautta tanssiin ja hymneihin. Myös muutamia lahjanluovutuksia nähtiin, kun vanhat puheenjohtajat, kunniajäsenet, E ja Blebeijit antoivat lahjansa. Kolmen ruokalajin illallista nautittiin ohjelmanumeroiden välissä. Eritystä hilpeyttä herättivät tilaushärpäkkeet, jotka loistavat vielä tänäkin päivänä valokaaren valkoisina ympäri Suomea. Pääjuhlan päätti Tuomas Kiiski orkestran soittaman tanssimusiikin jälkeen Teekkarihymni SIK-hymnin seuraamana.

Jatkoille lähettäessä kuljetustekniset ongelmat oli ratkaistu ja varsin suuri osa juhlakansasta siirrettiin ensimmäisille jatkoille Hatanpään Soutupaviljonkiin. Hieman tiivistunnelmaisesta narikajonosta selvittyään vieraita odotti yöpala ja kantoja nostatti kohti kattoa Yhden illan orkesteri.

Aamuyön varhaisina tunteina kaikista urhein juhlakansa jatkoi toisille jatkoille Poliisien Majalle. Paikan viihtyvyydestä ja musiikista vastasi Jukka-Kuuri Riutta ja jälleen oli tarjolla pientä purtavaa. Jotta juhlinta olisi riittävää ja kuvastaisi 40 vuoden taivalta, oli toisilta jatkoilta kyyditys Teekkarisaunalle brunssille. Tarjolla oli herkullista ja ravitsevaa brunssiruokaa sekä skumppaa. Bändinä musisoi Jyri ja Jyrvättömät.

Brunssin loppuun, eli juhlan viralliseen loppuun asti jaksoi noin 40 vierasta pääjuhlan 200 vieraasta. Vanhimmat juhlavieraat jopa harmittelivat lähtiessään brunssilta huomista työpäivää... Muutamat nuorekkaat n:nen vuoden tieteenharjoittajat sen sijaan vaappuivat brunssilta sitsaamaan Hervannan paikalliseen ravintolaan...

Sähkökillan 40-vuotisjuhlalat olivat ikimuistoiset ja onnistuneet. Hienojen juhliemme onnistumisesta ja tunnelmasta haluan erityisesti kiittää Veli-Pekka Nurmea, Harri Kailantoa, Johanna Schläpferiä ja Vapriikin henkilökuntaa, Ilmari Sandelinia, TELOK:a sekä ennen kaikkea loistavia nakkifukseja!

Kati Kivijärvi
Seremoniamestari

Jaakko-Petterin etikettipalsta

Sähkösanomien monialaosaaja, kulttuuriasiantuntija Jaakko-Petteri on Suomen Taideyhdistys Luolamaalauksista Tunneligraffiteihin ry:n puheenjohtaja, askartelun maailmanmestari 2005, vierailut Kokkisodan yleisössä vuonna 2002, ja hänen naapurinsa kaveri on saanut kutsun Linnan juhliin. Tällä juhlavalla palstalla hän sivittää teekkarikansaa ja opastaa, miten vuosijuhlista ja sitseistä selviytyy kunniakkaasti. Ei muuta kun itsestään selvyiksiä kyselemään!

TANSSII TAVISTEN KANSSA

Hei arvon JP! Olin vuosijuhlilla edustamassa kiltaani, ja hienosti edustin, kunnes piti mennä tanssimaan. Osaan tanssia vain hitaita ja hump-paa, mutta tuolla piti tanssia jotain valssia ja meinasi itku tulla silmään kun en osannut, ja astuin koko ajan tanssiparini varpaille. Pitäisikö kaikkien osata tanssia? Miten tanssitaan valssia?

"eläkeläiset 4-ever"

> No mutta hei! Jos et osaa tanssia, ei kannata mennä tanssilattialle ennen toisia jatkaja. Älä masennu, toivottelee Jaakko

MIKÄ ON PINGVIINIPUKU?

Moikkelis J-P! Olen menossa Talbotklubin vuosijuhliin, ja kutsussa lukee, että tulee pukeutua smokkiin/iltapukuun. Mulla on vain tumma puku, ja valkoinen ja turkoosi puvuntakki. Onko frakki se pingviinipuku? Mitä eroa on frakilla ja smokilla? Onko Pahkasika-kravatti liikaa? Mitä mä pukisin???

"töissä henkkamaukalla"

> Morjensta pöytään! Smokki on miehen iltapuku, ja sitä saa käyttää klo 18 jälkeen alkavissa juhlissa. Smokki on tumma, ja sen kanssa puetaan musta solmuke eli rusetti, ei kravattia. Smokkiin kuuluu paita, jossa on piilonapitus, tai mahdollisesti koristenapit. Frakki on vielä juhlavampi puku, jonka takissa on nuo pitkät hännäkset. Sen kanssa puetaan valkoinen solmuke ja taitellaan valkoinen silkkiiliina taskuun (jos haluat revitellä, taittele lentokone). Katso joku Bond-leffa ja lähde jonnekin muualle kuin hennesille ostoksille :>>> t. J-P

KUN VESSAHÄTÄ YLLÄTTÄÄ

Moi Jaakko <333 Olet idolini! Mitä voi tehdä jos tulee vuosijuhlilla vessahätä kesken juhlapuheen? Jos vain ei pysty enää olemaan? Saanko juntin lei-

man loppuiäksi otsaan jos käyn vessassa kesken ohjelmanumeron? "seinäruusu"

> Kiperä kysymys, kieltämättä! Parasta on osata ennakoita pitkän ja tylsän puheen tuleminen ja käydä sitä ennen vessassa. Juhlan kulun ennustaminen onnistuu esimerkiksi käsiohjelmaa silmäilemällä. Jos kuitenkin tilanne yllättää, on ainoa vaihtoehto yrittää livahtaa vessaan huomaamattomasti esim. ryömimällä pöytien alitse. Ilmainen, vinkki, ole hyvä! t. Jiipee

VOIKO VUOSIJUHLILLA LAATATA?

Parahin Jaakko-Petteri, mieltäni on jo pitkään kaivertanut seuraavanlainen ongelma: Mitä jos menen vuosijuhlille, ja siinä illallispöydässä istuessa oksupoksu yllättää? Vessaan on pitkä matka, ruokailu on puolessa välissä ja snapsit on mahassa... Mitä luulet, onko tilanne edes todennäköinen? Mitä silloin voi tehdä? Muuttaa juhlien jälkeen toiselle puolelle maapalloa?

"hyvä viinapää"

> Hyvä Viinapää, kuvailmasi tilanne ei ole äärettömän kaukaa haettua. Sillä hetkellä ovelimmaksi vaihtoehdoksi jää oksentaa naapurin käsilaukkuun. Nainen voi myös oksentaa aveccinsa/naapurinsa frakin taskuun, mutta muista ensin ottaa taskusta silkkiiliina pois, jotta voit sitten pyyhkäistä sillä suupielesi! Ikimuistoisia juhlia toivottaa JP

KONJAKKIKORVAT

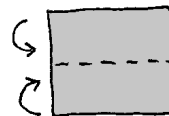
Jii-Pee, hää! Olen kuullut vanhojen kähmyjen puhuvan konjakkikorvista. Olenko ihan n00b kun en tiennyt mistä puhuttiin? Ne ilmeisesti liittyvät hienoihin juhlisiin, joten voinko mennä sellaisille kun en tiedä mitä ne ovat? Tää on noloa, mutta sulta mä kehtaan kysyä! "olen maalta"

> Hellurei! Saat konjakkikorvat taittelemalla lautasliinan päähäsi. Se on erittäin mautonta, mutta jos pöytäseuruee-

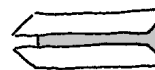
si ryhtyy leikkiin, on joskus pakko kulkea muodin mukana. Ohessa on konjakkikorvien taitteluohje, ihan sivistyksen vuoksi. Tätä EI pidä kokeilla kotona, eikä varsinkaan illallisilla! Lycka till, önskar JP

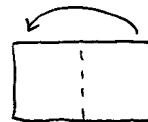
Taita neliön muotoinen lautasliina kahtia

Avaa liina ja taita reunat keskelle

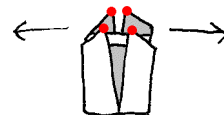
Leveys on nyt kolmasosa alkuperäisestä

Käännä ja taita liina toiseen suuntaan kahtia

Käännä se toisinpäin

Tartu vapaisiin kulmiin ja vedä ne levälleen

Käännä avattu liina ylösalaisin

Nyt sinäkin olet in!

AVEC SARA

Heipähei, JiiPee! Olen lähdössä sitseille, ja avecinani on tyttöystäväni Sara Turun Kättilöopistosta. Olen hivenen huolissani siitä, miten hän selviytyy ensimmäisistä sitseistään, koska hän on.. tai siis hän ei... Siis hän nyt vain menee tosi nopeasti rikki. Mitä jos hän sammuu jo pääjuhlan aikana? Mitä teen? Kannattaako edes lähteä?

"Prinssi-Panu"

> *Tervehdys, Prinssi-Panu! Kaikesta varautumisesta huolimatta, jo pääjuhla saattaa loppua nolosti teidän kohdalla. Mutta ei silloin ole hätä kädesä! Tilaat tyttöystävällesi taksin, tunget hänet sinne, ja olet loppuillan vapaa tekemään mitä ikinä haluat! vinkkaa J-P*

RUOKAWAMMA ISKEE

Moi Jaakko-Petteri !!! Menin kerran vuosijuhlille, ja kun illallisen pääruoka tuotiin pöytiin, päätinkin oman verta tihkuvan häränfileeni nähdessäni, että alankin kasvissyöjäksi. Kun avecini oli syönyt pihvinsä, vaihdomme vaihkaa lautasia, koska en kehdannut jättää pihviäni syömättä. Kumpikin voitti, mutta onko tällainen vaihtokauppa moukkamaista? Saako jättää kokonaisen pihvin? Jos ei syö kaikkea, onko parasta piilottaa tähteet lautasliinan sisään? Kannattaisiko enemmän pyytää koirapussiin?

"nirsoilija90"

> *No mutta, "nirsoilija90", kaikki vaihtoehtosi ovat melko huonoja. Jos ei syö annostaan, jätetään tähteet kello yhteen ja aterimet kello viiteen ruokailun lopettamisen merkiksi. Sen sijaan avecia/naapurია saa avustaa snapsien juomisessa, jos hänen tilansa alkaa näyttää toivottomalta, eikä hän selviä yksin. <3:lla Jaakko-Petteri*

KRAVATTIONGELMA

Olen ulalla, Jii-Pee, OMG, auta! En osaa tehdä kravattisolmua! Olen yrittänyt katsoa youtubesta opetus videoita, mutta solmuistani tulee rumia. Kun äitini ei ole solmimassa solmiotani, mitä teen?

"tuulihousu-man"

> *Moimoi, "tuulihousu-man"! Sinun onneksesi olemassa on myös valmiiksi solmittuja, kuminauhalla kiinnitettäviä solmioita. Sellaisia voit lähteä shoppailemaan lastenvaateosastoilta. Toinen etu nuorille suunnatuissa kravateissa on myös halpa hinta :) JP*

Sähköinen biisikilpailu!

Sähköilta lanseeraa tällä päivämäärällä biisikilpailun. Kilpailu järjestetään kuluva juhluvuoden kunniaksi ja on aiheelta luonnollisesti sähköön ja sen opiskelijoihin sekä kiltaan liittyvä. Kilpailu pidetään keväällä järjestettävällä Skillan laulusaunalla, Teekkarisaunalla. Voittanut kappale palkitaan ja julkaistaan kaikissa killan medioissa, sekä kaikissa muissa joihin se saadaan. Lisäksi teos pyritään kaikin keinoin saattamaan seuraavaan julkaistavaan Laulukirja Rasputtimeen.

Kappale saa olla täysin uusi tai uudelleen sanoitus. Pituutta ei ole rajoitettu, mutta järjestävän tahon toiveena olisi maksimissaan noin kolmen minuutin biisi (toim. huom. kahden kilon siika). Kappaleen tulee olla aiheeltaan tai jotenkin käsitellä sähköä, Skiltaa, sähköön opiskelijoita, sen opiskelua ja/tai mitä vain siihen liittyvää. Voittokriteereinä ovat edellä mainittujen asioiden ylistys ja mukana laulettavuus. Eli rienaava progebiisi ei välttämättä ole se avain voittoon.

Kokoonpanon minimiä ei ole olemassa, eli yksinlaulu on täysin suotavaa, mutta saunan koosta johtuen täysimittaista BigBändiä ei esiintymisalueelle saada mahtumaan. Järjestävän tahon puolesta paikalle voidaan hankkia joitain instrumentteja tarpeen mukaan, kuten piano tai kitara. Näitä voi pyytää ottamalla yhteyden allekirjoittaneeseen (tommi.henttinen@tut.fi). Äänentoistoa ei tilan ahtauden ja kilpailun luonteen vuoksi tulla kuitenkaan tarjoamaan.

Kertauksena: Sähköbiisikilpailu keväällä Skillan laulusaunalla. Kysymyksiä saa lähettää allekirjoittaneelle ja osallistumisia skillan ilmoitustaululle.

Aikataulu taulu tulee tarkentumaan myöhemmin, kun hiukan tiedetään osallistujien määrää.

Lukkarinne
-Tommi Henttinen-

Lukkarius Skilarius

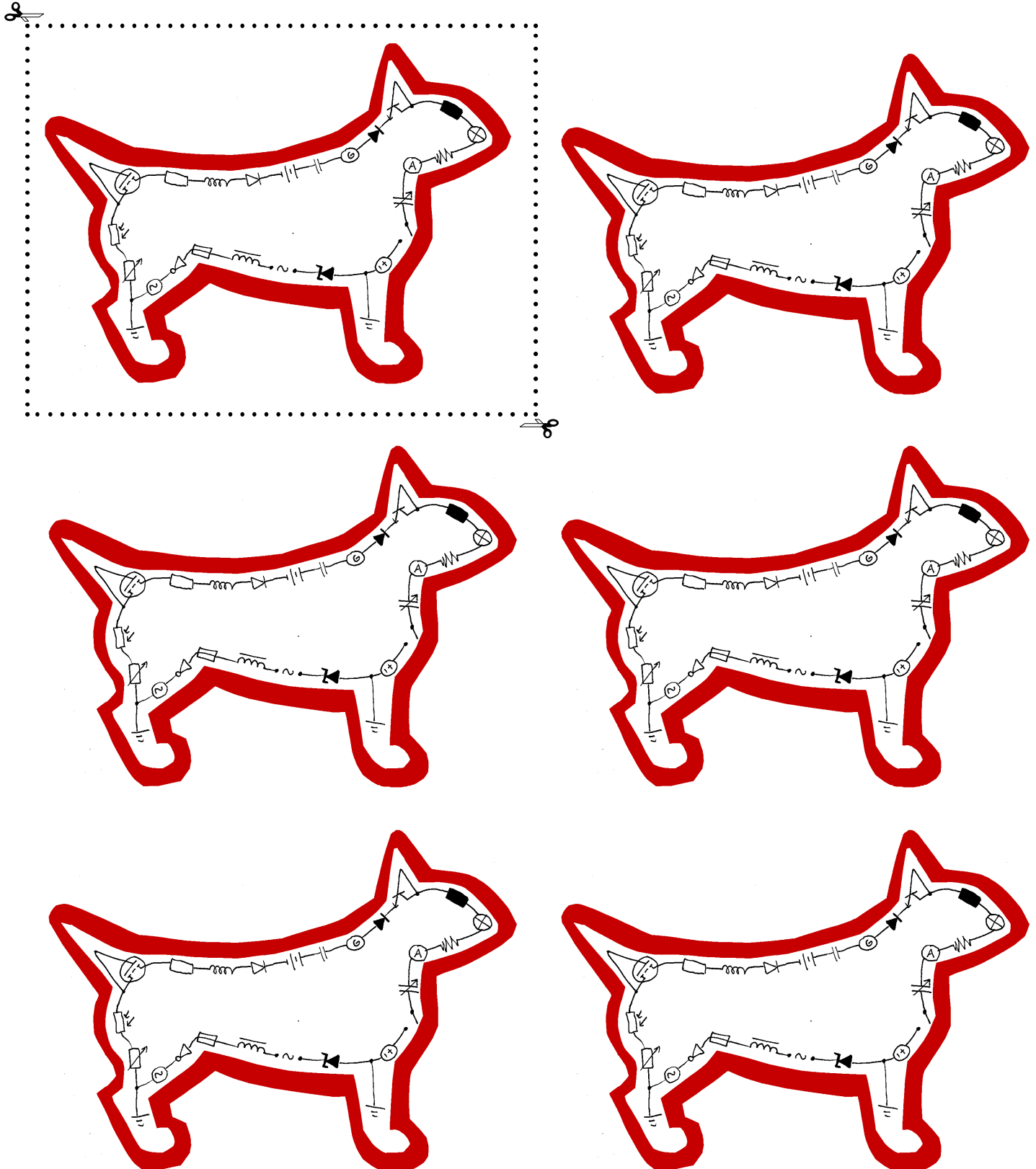
Lukkarin pesti on varsin uusi ilmestys kiltamme laajoilla toimarisavanneilla. Vasta pari vuotta sitten tämä uljas peto ilmaantui näille pituusasteille, valloitettuaan aikaisemmin savannin eteläisen Otaniemen kärjen, levittäytyen tasaisella vauhdilla kohti pohjoista.

Tärkeimpänä tunnusmerkkinä tällä saalistajalla on kovaääninen lauluun viittaava elämäntyyli ja möykkä, jota se pyrkii levittämään ympäristöönsä lähinnä saunailloissa ja muutamissa muissa Skillan tapahtumissa. Myös uutta laulukulttuurin levittämistä voidaan havaita olennon läheisyydessä.

Olentoa kannattaa lähestyä rohkeasti ja kysyvänä, mikäli mikään pedon ympärilleen levittämästä ominaisäänialtoilusta herättää kiinnostusta. Vastauksen tai sen omistajan kohteen löytäminen löytyy useammin kuin hyvin. Ja lisäksi saattaa havaita, että saunamöykästä löytyy oikeasti jopa sävel tai kaksi.

Askartele tästä joululahjoihin käheimmät pakettikortit:

Leikkaa bullterrierit irti miten tykkäät ja liimaa ne stylelle kartongille. Varmistu, että tunnistat ensin itse kaikki piirikomponentit ja anna kortti sitten eteenpäin. Kirjoita keskelle vastaanottajan nimi. Kortti sopii erinomaisesti esimerkiksi sähkökitaravahvistimeen tai hiustensuoristaajaan. Viihtyisää joulua!

International greetings >>

Hello everyone, especially all the foreign students!

Spring went very fast and I hope you had a very fun Wappu. KV-sitsit was also a fun party although I was sick and still little bit tired of organizing Wappu.

This year is our guild's 40th anniversary. We had this big

celebration in February, where all the men looked handsome and all the women looked like princesses. The party was awesome although I don't remember all thing that happened (;

International sitsit was also a great party. I hope that you learned Finnish sitsiculture. Well, my career as international official is soon over and I'm already looking for new challenges. But here is few tips how you will get known with Finnish people:

Tip 1 Come to our guild room! There you will find typical teekkaris from Tampere. They can for example teach how to play cards

Tip 2 Come to our happenings! We host a Pre Christmas Party at Teekkarisauna where it is possible to taste traditional Finnish Christmas food

Tip 3 Go to museums! I recommend Vapriikki which is an interesting place if you like ice hockey, shoes, or the history of Tampere

Tip 4 Open your mind for new things! Go to sauna and avanto that is a hole in a freezed lake so that you can swim there in winter.

Tip 5 Eat Finnish food, its good!

And at the end I want give you a poem in Finnish which I like very much:

Hope you have fun in Finland!

See you in Guild!

Teehi

Tunteellinen siili

*Oi, sanoi siili,
olen tunteellinen siili,
olen hyvä, kiltti, hellä.
Ja kelläpä, kellä
on vastaansanomista?
Se vain on surullista,
että piikkikuoren alla
siilin hellyys piili.
Oi, sanoi siili,
olen surullinen siili,
niin yksinäinen jotta!
Ja se on aivan totta:
Se yksinänsä eli
ja piikein piikitteli,
ja piikkikuoren alla
sitten itkeskeli.
-- Kirsi Kunnas*

A A B B B
A A B B B

VAPPUKKI

